

F. t. l. vedr. udlændingeloven

Bestemmelsen indebærer, at de danske repræsentationer fremover kan afvise en ansøgning om transitvisum, hvis ansøgeren ikke har visum eller indrejsetilladelse til vedkommende tredjeland, eller rejseruten gennem Schengenområdet ikke kan anses for velbegrunderet.

Hvis repræsentationen er i tvivl om, hvorvidt en visumansøgning skal afvises efter den foreslåede bestemmelse i § 47 c, stk. 4, skal repræsentationen forelægge sagen for Udlændingestyrelsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 47 c, stk. 5, kan de danske repræsentationers beslutninger om afvisning ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen indebærer, at de danske repræsentationers beslutninger om afvisning af visumansøgninger efter de foreslåede bestemmelser i § 47 c, stk. 2, jf. stk. 1, og stk. 3 og 4, er endelige og således ikke kan indbringes for hverken Udlændingestyrelsen, Integrationsministeriet eller Udenrigsministeriet.

Til nr. 31

Der er tale om en lovteknisk konsekvensrettelse som følge af vedtagelsen af lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Ændringer som følge af straf fuldbyrdelsesloven, afskaffelse af hæftestrafpen og prøveløsladelse af livstidsdømte m.v.), hvorved straffelovens § 59, stk. 3, blev § 59, stk. 2.

Til nr. 33 og 34

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 35.

Til nr. 35

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 58 g indberetter Rigspolichefen en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, som ønsket til Schengeninformationssystemet, hvis

- udlændingen er udvist af landet i medfør af § 22, § 23 eller § 24, nr. 1,
- udlændingen er udvist af landet i medfør af § 24, nr. 2, og den pågældende er idømt ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- udlændingen er udvist af landet i medfør af § 25,
- udlændingen er meddelt afslag på opholdstilladelse efter § 10, stk. 1 eller 2, nr. 1 eller 2, eller

- udlændingens opholdstilladelse er inddraget i medfør af § 19, stk. 2, nr. 2 eller 3.

Disse bestemmelser omhandler udlændinge, der er udvist som følge af kriminalitet og er idømt mindst 1 års fængsel, udlændinge, der er dømt for narkotikakriminalitet, menneskesmugling eller anden alvorlig kriminalitet, udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, udlændinge, der er omfattet af udelukkelsesgrundene i flygtningekonventionen, samt udlændinge, der har begået alvorlig kriminalitet uden for Danmark.

Den foreslåede bestemmelse i § 58 g, nr. 6, indebærer, at udlændinge, der er meddelt visum til Danmark, og som ikke medvirker til udrejsen efter at være meddelt afslag på en asylansøgning, der er indgivet efter indrejsen, indberettes til Schengeninformationssystemet, hvis Udlændingestyrelsen i medfør af udlændingelovens § 25 b har truffet afgørelse om, at den pågældende skal udvises af Danmark som følge af ulovligt ophold.

Udlændinge, der har ansøgt om asyl i et andet Schengenland, og som er overført til Danmark efter reglerne i Dublin-konventionen, fordi Danmark er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen under henvisning til, at Danmark har udstedt visum til den pågældende, er ligeledes omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Ifølge udlændingelovens § 25 b kan en udlænding udvises, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse. Udvisningen medfører, at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud), jf. § 32, stk. 1, 1. pkt. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 b meddeles for 1 år, jf. § 32, stk. 4, 2. pkt.

Udlændinge, der får afslag på en asylansøgning og ikke har ret til at opholde sig i Danmark på andet grundlag, og som ikke udrejser i overensstemmelse med udrejsefristen, opholder sig ulovligt i Danmark og vil derfor kunne udvises med indrejseforbud i medfør af bestemmelsen i § 25 b. Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 30, stk. 1 og 2, skal en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, udrejse. Politiet drager omsorg for udrejsen, hvis udlændingen ikke udrejser frivilligt. Udgangspunktet er således, at en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig i Danmark, er forpligtet til selv at udrejse.

Udlændingestyrelsen har hidtil i konkrete tilfælde, hvor styrelsen på baggrund af oplysninger fra politiet er blevet bekendt med, at en afvist asylansøger undrager sig hjemsendelse, f.eks. ved at holde sig skjult